

*Pod polštář dopisů pár, co poslalas, dávám,
píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk,*

Nyní se dostáváme do většího detailu příběhu – autor mluví o té osobě v ženském pohlaví, čímž ujišťuje čtenáře, že v tomto případě pěstoval heterosexuální vztah a tudíž konotace příběhu se odvíjí od vztahu muže a ženy, což nám zjednoduší naše další úvahy.

Děj úzce souvisí se spánkem, kdy se mluví o polštáři a tedy součásti ložního vybavení. Zvláštní je uložení dopisů – ačkoliv dopis může být uložen na stole, v šuplíku, pod postelí, nebo v koši, tak autor atypicky skládá korespondenci pod polštářem, to znamená, že k dopisům je vyvíjen citový vztah – děti taky rády spí s „plyšákem“, případně jiní nadšenci spí rovnou se zbraní. Toto ukazuje na další formu magického rituálu, kdy předmět - jakýsi talisman - chrání spícího, nebo mu navozuje určité sny a stabilizuje psychologické stavy.

Všimněme si, že autor čte dopisy v přítomném čase – to ukazuje na intenzitu a živost jeho vztahu, která přerůstá konvenční hranice, kdy dopis už přestává být jen neutrální informační médium, ale stává se talismanem, který navíc ukládá pod polštář. To je vlastně pokračování rituálu s řasami.

Z dopisů máme informaci, že jej ta žena ujišťuje o své lásce a že ji trápí stesk. To stojí za zmínku, protože ujišťováním o lásce, se veřejně deklamuje postoj citů (tzn. dává se jim řád) – neboli ta žena má v citech zmatek, tak je veřejně definuje, aby autor věděl, jaké jsou její budoucí cíle. Ona tou deklamací nepopisuje, jak se věci mají, ale jaké by měly být, což je rozdíl – protože věci se mají úplně jinak, neboli kdyby její city byly opravdové, pak není potřeba je sdělovat – sděluje je kvůli tomu, že o nich pochybuje. Stesk jen dokresluje ten citový chaos, který byl ženou shrnut v několika dopisech. Je tedy otázka, jestli to dochází i autorovi.

Další detail, který zmíním, že v těch pár dopisech bylo zřejmě napsáno více než strohá informace o ujištění autora o jejích sympatiích a stesku – to, proč autor ze všech možných informací vybral

právě tyto, ukazuje na jeho psychické rozpoložení, které vystihuje společnou informaci popisující její a zároveň i jeho stav. Autor si tedy stýská a stále chová k ní sympatie.

To, že komunikace probíhala dopisy, ukazuje na to, že oba žijí odděleně. Může se jednat o milenecký vztah.

*je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?*

Autor si opět uvědomuje čas, a místo nějakého posunu ve vztahu k oné ženě, opět opakuje rutinu: hygiena a zhasínání světla s nejistým výsledkem.

Dokončení v příštím čísle...

Krtek

A nakonec....

F. Buryán

*"Hovno má krásný tvar, pokaždé je jiný.
Je nabobtnalý jako prokletě dobré kuře
z bilbórdů, což je prokletí." D. Laz.*

Vydáno k setkání v Barré i jinde dne: 20.2.2013, číslo 64, online: najezd.9e.cz

**Varování:
Sý-ček-ček-ček
a hů a hů a hů!**

Zprávičky

•23.2. v Hoodoo se koná akce: **40 let Umělé hmoty.**

•23.2. **Benefice pro D.I.Y. nakladatelství Pravěk**, vystoupí: Tass, Kluci z Lásky, S.N.B., Strýček zvrhlík, PMH, Klub Bažina (U klubu 63/2, Komořany). Start: 19:00, vstup: 90 Kč.

•24.2. ve Vagonu je akce: Pohlavní nádraží + Psychedelic Spiders of dr. Spoon. Start 21:00, vstup: kdo ví?

•26.2. **Dead Jack Klub: Jam session** – pořádá Baťa. Start asi od 18h. (Na rohu Ječný a Štěpánský, vstup hospodou U 3 kočiček, pak po schodech dolů.)

•2.3 v bunkru na Parukářce se koná akce: **DEEPER TO MADNESS** (hrají: Kopyrajt, Kluci z lásky, DoDo livetektor, DJ Agony, DJ Grinch). Start 20:00, vstup: 50,-.

• V Šonově, u Pitašů hrají 7. dubna *Grande Mothers re-invented*. Chystáme výlet do Šonova (a samozřejmě nákup lístků). Více info: Dave/Krtek/Nájezd.

Klubové zprávičky

23.3. se v Motoráji koná akce **Manifest časopisu Nájezd** - kdo máte chuť vytvořit plakát - rádi vaše nápady využijem.

Na akci zatím připravujeme: vernisáž fotek z Krále, Buddyho, Barré, Zeď nářků, autorská čtení v Nájezdu publikujících umělců, Kátin tajemný experiment a koncert kapel von Plastic Factory a Hliníkové lopatky dědečka Pipýna. Nuže kdo chcete přispět nápadem, pomocnou rukou - **dejte vědět**: Někomu z redakce Nájezdu (tj. Krtek, Dave, Baťa) nebo Káťe-Stacy nebo těm, kteří je znají a kontaktují je - či jen na e-mail: najezd@gmail.com. Díky.

Nájezd

V nádražce

Byl to Jehobundista a právě jeho bunda ho...

Ester 23:49

Crrr Jsme Jehobundisté nasazením této jeho bundy budete osvětleni reflektory prásk do stolu ruce třicetkrát větší tempo při odcházení pějí a nemohou přestat, alespoň nemluvit když už dýchat Jenže přišel starší z vody a Jehovodisti byli dřív pootoči se k té pravdě pootočte natočte nefilmuje ← te

Jezuzka

Rodinný typ

Znal ten nejtěžší Akord vzal si na ní dýku a kord.

Měl rozepři se svou sestřenkou vzal si na ní dýku se střenkou.

D. Lázeňský

F. Buryán - Nápoj

Publikuju v pražském uměleckém týdeníku. To řeknu buranům, hned se budou ptát kolik peněz z toho mám...

SAPPY Birthday Kurt Cobain

20. 2. 1967 - 5. 4. 1994

Díky moderní počítačové technice Vám přinášíme model Cobaina, jak by asi dnes vypadal, tedy pokud by si nevytapetoval mozekem garáž.

Analýza textu: Jan Nedvěď – Podvod

Minulou středu jsem s Ivanem rozebíral zvláštnosti písně Podvod (Jan Nedvěď, album Jakub, vydáno v r. 1991, Panton), která se pro svůj bluesový nádech a trampský zvuk stala dostupnou jak pro trampy, tak i lidi začínající hrát na kytaru. Nemluvě o tom, že se tato píseň stále vydává v reedicích, čímž se oživuje její duch. Nuže pojďme rozebrat to, o čem Jan Nedvěď psal. Text je psán v ich-formě, aby lépe vynikla autentičnost situace, a jazyk je zvolen hovorovou řečí s logickými chybami – to kvůli tomu, aby forma byla výpovědí směřovaná mladým, kteří touto řečí hovoří, navíc to dokresluje i volná forma veršů, bez pravidelné (a tedy promyšlené) jazykové struktury. Cílem analýzy je pokus o vykreslení hlavní osoby v příběhu (autora). Předně je třeba zdůraznit, že celý text může být fabulací Jana Nedvěďa, kdy popis hlavního aktéra nemusí odpovídat reálné postavě autora. (Text písně je uveden itálikou.)

*Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám,
hraju si písničky tvý, co jsem ti psal,*

Zde je popsán jistý rituál, kdy autor má na dlani předmět, který vlastnila osoba (pomineme to, jak ví, že to je té osoby). Zde se jedná o řasu, autor má zjevně potřebu ty řasy schraňovat, když tvrdí, že právě má jednu z nich. Tyto trofeje se dají získat díky sběru řas, protože podle jisté pověry získaná řasa má splnit 1 přání. Samotný sběr částí těla jisté osoby může ukazovat na fetiš, který je nejvíce patrný třeba u sériových vrahů, kteří se ale specializují i na jiné části těl, případně se tyto předměty používají k magickým rituálům (např. voodoo, černá magie). Zde tedy tato relikvie, slouží k navázání kontaktu s danou osobou, ale pouze v myšlenkách, protože autor jen kouká – kouká do tmy – to je jistý stav kontemplace. To vede k otázce, kde se v autorově bytě nachází tma? Protože řasa je velmi malý předmět a její umístění na dlaň vyžaduje alespoň nějaký zdroj světla. Nepíše se ale o tom, jestli s tou řasou někam šel, kde byl dostatek tmy, aby se do ní mohl koukat. Se vzdáleností od světelného

zdroje intenzita světla klesá s kvadrátem vzdálenosti, což ukazuje na to, že autor měl v bytě tlumené osvětlení (např. svíčky). Díky zápisu musíme takto uvažovat, alternativní výklad by mohl být, že se díval na tu řasu celé odpoledne až do tmy – tedy do noci.

Hraje si písničky, které psal pro myšlenou osobu – zde tedy musel být intenzivní vztah, který donutil autora skládat hudbu – žel nepíše, jaké písně to byly a jakým způsobem autor dokázal nakládat se svými city, ale vzniklo několik písní, tudíž vztah k té osobě byl velice energický, protože autor dokázal vystoupit z letargie a vytvořit píseň. To proto, aby ulevil vnitřnímu napětí, které jej motivovalo, aby se s představou té osoby a jeho vztahu k ní vyrovnal vnějším symbolem – zde písní. Taktéž mohl psát eseje, skákat přes švihadlo, nebo chodit brigádně pracovat. Dojem je zatím čistě nostalgický, kde vyznívá jeho oddělení od osoby, se kterou měl vztah.

*je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná,
půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál?*

Toto je zajímavá část – autor ignoruje čas – je plně pohroužen do sebe, proto čas odměřuje kolektivním symbolem – kostelním zvonem. Děj je zasazen k půlnoci. Ve spojení: „půjdu se mejt a pozhasínám“ Ivan zdůrazňuje onen logický rozpor, že autor se půjde mýt a zároveň bude zhasínat, což je atypické chování – kdy se tedy autor myl? Nevíme, jestli se autor myje potmě, nebo se myje cca 5 - 6 hodin v kuse až do rána, kdy už není potřeba svítit (protože není napsáno: „půjdu se mejt, pak pozhasínám“). Zde se ale může jednat o nepřesnost v autorově vyjádření, kdy ten akt mytí je shrnut v tom „půjdu se mejt“ a pozhasínám je další činnost volně navazující na mytí. Autor nepopisuje důvod mytí - jestli to je forma očištění, či řasu, kterou má v ruce, hledal někde v prachu, či byla znečištěná množstvím make-upu, a kvůli tomu se musí umýt - každopádně výsledek bude opět tma a nejistota z budoucnosti. Zřejmě autor bude trpět nespavostí.

(Pokračování na druhé straně.)